

Передумови й чинники формування й інституалізації технології «міжнародні стратегічні комунікації» в світі й Україні

Стратегічні комунікації - системна комунікація, зорієнтована на встановлення довготривалих взаємозв'язків та відносин між органами влади та суспільством, між державами, між громадянами кількох держав та ін.

А також це забезпечення національної безпеки, формування національної ідеї та об'єднання навколо неї громадян України, а також вироблення єдиного підходу до формування національних інтересів, які водночас необхідно розглядати як найбільш сучасну та перспективну форму дій в інформаційному просторі.

Відомо що, головна функція стратегічних комунікацій в глобальному масштабі полягає у встановленні і підтримці легітимності держави. Виходячи з цієї функції, Монро Прайс пропонує більш конкретне визначення стратегічних комунікацій: це безліч мовних практик, що вживаються для посилення, повалення, підриву, отримання контролю або заміни існуючого дискурсу з питань, важливим як для суб'єкта комунікаційної стратегії, так і для цільової аудиторії.

Але все ж таки які передумови й чинники формування й інституалізації технології «міжнародні стратегічні комунікації» в світі й Україні?

В Україні це:

- зумовлена не тільки гібридною війною, яку нав'язали Україні, а й низкою інших чинників:
- 1) уроками, отриманими під час Революції гідності;
- 2) інформаційною війною, що ведеться російською пропагандою із часів, коли Україна проголосила незалежність;
- 3) феноменом деформації картини світу, яку доводиться спостерігати у певної частини громадян.
- Стосовно Доктрини інформаційної безпеки України, то даний документ має стратегічне значення при реалізації державної інформаційної політики і захисту національних інформаційних інтересів і його відсутність фактично сприяє розгойдуванню нестабільності не лише у цій сфері, а й в усіх визначених в Законі України «Про основи національної безпеки України» найбільш важливих сферах життєдіяльності.

В США / Європі це:

- теракт 11 вересня 2001 р.
- Захід щоразу програвав комунікативну боротьбу терористам і повстанцям.
- Вичерпується комунікативна діяльність офіційних структур на пропаганду противника.
- демократичні публічні дебати та протиріччя створюють основу для пропагандистських матеріалів опонентів.
- стрімка інформатизація суспільства
- збільшення силових конфліктів в світі;
- зростання ролі інформаційного протиборства для досягнення військово-політичних і економічних цілей;
- формування нових національних стратегій сучасних держав;
- коригування і зміна іміджу країн на міжнародній арені;
- поява і розвиток нових форм дипломатії – таких, як громадська дипломатія, кібердипломатія тощо.

Теорія інформаційного вибуху і збройні конфлікти є каталізаторами розвитку стратегічних комунікацій

У сучасної людини немає проблеми інформації, є проблема орієнтування в інформації, тобто теорія інформаційного вибуху